

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.157 van 13 juni 1996
in de zaak A. 65.882/VII-13.454.**

In zake : Joost GOETHALS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. SERGEANT,
kantoor houdende te BEERNEM,
Gevaerts-Zuid 24

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joost GOETHALS op 5 oktober 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 20 juli 1995 van de gemachtigde ambtenaar van de provincie West-Vlaanderen waarbij aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie Waterinfrastructuur en Zee- wezen, Gentse Zeehavendienst, de bouwvergunning wordt verleend met betrekking tot een perceel gelegen te Beernem, Kanaal Gent-Oostende ter hoogte van de wijk Gevaerts, kadastraal bekend Beernem, 1e afdeling, Sectie A, 1e blad en strekkende tot het bouwen van een stuwsluis met inbegrip van de normalisatie van het kanaal te Beernem en alle nodige grond-, afwaterings- en wegenwerken;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 februari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 februari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker J. GOETHALS, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoeker doet gelden dat hij de vordering tijdig heeft ingesteld; dat hij in dat verband stelt :

"De bestreden beslissing werd verzoeker niet betekend. Waar de beslissing genomen werd in volle vakantieperiode, heeft verzoeker er pas medio augustus (nadat hij terugkwam uit vakantie en daarom-trent werd aangesproken door een van de bureaus) kennis van genomen. Hij is formeel te stellen dat zijn beroep dan ook werd ingesteld binnen de 60 dagen na

het moment dat hij effectief kennis heeft genomen van de bouwvergunning".

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt :

"Het verzoek dient afgewezen gezien ingediend buiten de termijn van 60 dagen.

(...)

De door de Heer GOETHALS in zijn verzoekschrift vermelde gegevens hoe hij ergens medio augustus kennis nam van de bouwvergunning, meer het feit dat hij dan nog gewacht heeft tot 03.10.1995 om zijn verzoekschrift in te dienen, zijn het onomstotelijke bewijs dat de Heer GOETHALS reeds kennis had zekerlijk vóór 4 augustus 1995 van de door de Gemachtigde Ambtenaar verleende vergunning.

De door de Heer GOETHALS aangevoerde verantwoording voor zijn laattijdige en toevallige kennisname snijdt dan ook geen hout.

Dat in alle redelijkheid mag aanvaard worden dat de Heer GOETHALS dus reeds meer dan zestig dagen kennis had van de verleende bouwvergunning wanneer hij zijn schorsingsvordering uitstuurde".

Overwegende dat de exceptie steunt op een loutere bewering die geen steun vindt in het dossier; dat zij niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker doet gelden dat de vergunde stuwsluis bestaat uit twee sluizen van 17 meter hoog en 22 meter breed, dat de hefdeuren die een oppervlakte hebben van 2 x 100 m² meestal opgetrokken zullen zijn daar zij

enkel bij watersnood "hun taak onder de waterspiegel vervullen", dat hij met zijn vrouw en drie kinderen woont in een huisje langs het kanaal Brugge-Gent, dat zij die plaats hebben gekozen "om landelijk en rustig, dicht bij de natuur, te wonen (,dat) hij door de ramen van zijn voorgevel uit(kijkt) op het kanaal en dus ook op de andere oever (,dat) de oevers ter hoogte van de rijweg (liggen) zodat het zicht niet belemmerd wordt (,dat) de sluizen recht voor zijn woning (zouden) worden opgericht op nog geen 200 meter (,dat) zodra (hij) en zijn gezinsleden uit hun woning zouden stappen, zij gekonfronteerd (zouden) worden met deze sluizen die het -nu nog- mooie landschap, zouden domineren en onherstelbaar schenden (,dat) de visuele hinder aanzienlijk (is) en het te vrezen (valt) dat zo een van de middelen (niet) als ernstig wordt aanvaard en de sluizen ondertussen zouden gebouwd worden, naderhand niet tot afbraak zou (kunnen) worden overgegaan (,dat) dit des te meer geldt voor een bouwwerk van die omvang, door de overheid opgericht";

Overwegende dat de verwerende partij het nadeel niet ernstig noemt in acht genomen het bezwaarschrift dat verzoeker tijdens het openbaar onderzoek heeft ingediend en waarin hij enkel heeft gevraagd dat maatregelen zouden genomen worden, zoals het planten van hoogstammige bomen en het schilderen van de constructie in een milieuvriendelijke kleur; dat de verwerende partij stelt dat bijgevolg verzoeker zich "in tempore non suspecto" akkoord verklaarde met de sluisdeuren, dat de verleende bouwvergunning aan zijn bezwaren tegemoet komt door de aanplanting van een scherm van snelgroeiende streekeigen hoogstambomen en "een minimalisering van verlichtingspunten op en in de onmiddellijke omgeving van het kunstwerk", dat de visuele hinder die verzoeker zou kunnen ondervinden dus slechts van korte duur zou zijn, nl. de tijd die het groenscherm nodig heeft om op

te schieten; dat de verwerende partij daaraan toevoegt dat "de visuele hinder die verzoeker dan beweerd zou ondervinden (quod non) niet in verhouding (staat) tot de nadeel die vele bewoners van Brugge kunnen lijden indien het ontbreken van de sluizen mede de oorzaak zou zijn van een mogelijke overstroming";

Overwegende dat de vergunde werken behoren tot het soort waarvoor een milieueffectrapportage moet worden uitgevoerd overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van categorieën van werken en handelingen andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de bouwaanvraag; dat terzake een milieueffectrapport werd opgemaakt op 20 maart 1995; dat bedoeld milieueffectrapport, inclusief de bijbehorende plannen omvattende o.m. de situatietekening met fotoaanduiding, een algemeen plan, de aanlegplaatsen, het beschermingswerk, duikers, details van het kanaal, het langspoorprofiel, de details van de sluis en de dwarsprofielen aan een openbaar onderzoek werd onderworpen van 15 april 1995 tot en met 20 mei 1995; dat 21 bezwaarschriften werden ingediend; dat in een gezamenlijke petitie van 19 mei 1995, uitgaande van bewoners "van Gevaerts-noord en Gevaerts-zuid en omstreken", en medeondertekend door verzoeker, onder meer wordt gesteld wat volgt :

"Dat een sluis moet gebouwd worden om overstromingen in Brugge te voorkomen is een filosofie, zoals de Burgemeester uitte op de info-avond, die moet gerespecteerd worden.

Onder welke voorwaarden moet het project aanvaardt worden. De hoofdvraag die we richten naar het college is : kan er geen andere sluis gebouwd worden dan twee mastodonten van 17m hoog bij 24m breedte ?

Op de info-avond gaf ingenieur BALDUCK toe dat het alternatief van een poortensysteem mogelijk doch duurder was.

We stellen vast dat de bouwvergunning nog niet verleend is en dat het Vlaamse Gewest dus nog geen

beslissing heeft genomen voor het bouwen van deze bovengrondse stuwsluis.

Mogen wij U uitdrukkelijk vragen stelling te nemen ten voordele van een milieuvriendelijker sluis zonder het landschap te schaden.

Het gebuurte is van dezelfde mening (zie petitie).

Wij wensen er ook attent op te maken dat het M.E.R. rapport belangrijke maatregelen voorlegt om de neveneffecten van de stuwsluis te minimaliseren. Mogen wij U vragen deze ook over te nemen in Uw adviesrapport.

* Grondwaterprobleem :

Kunnen de inwoners van de Gevaerts de garantie bekomen dat ze steeds van voldoende grondwater zullen beschikken en indien niet, welke maatregelen worden er dan getroffen.

* Geluidshinder :

Zoals er in het M.E.R.-rapport gemeld wordt zal het geluid minstens met 10 Db verhoogd worden en zullen dus ook volgende richtlijnen moeten gerespecteerd worden :

werken enkel tijdens dagperiodes van 7u tot 19u en dit met geluidsarme machines.

Hetzelfde geldt voor de pompinstallaties gedurende en na de werken.

Ook vragen wij er geen nachtverlichting te voorzien zodat na 19u het geheel zo discreet mogelijk wordt. Dit evenwel van de totale omtrek van de sluis en binnen de beglaasde bovenstructuur.

* Visueel ruimtelijke impact :

Tot op 1200 meter (wat aanschouwd wordt als kritieke afstand) blijven de 17 meter hoge deuren van de sluis zichtbaar. Meerdere woningen op Gevaerts-noord en zuid worden daarbij geconfronteerd. Maatregelen zoals het planten van diverse soorten bomen zijn essentieel. Ook de keuze van de bouwmaterialen zijn belangrijk.

Het schilderen van de constructie in een milieuvriendelijke of camouflerende kleur zou het 'kunstwerk' discreet maken.

* Impact op de erfgoedwaarde :

In het M.E.R. rapport p 193 wordt er ook rekening gehouden met de impact op de erfgoedwaarde. Daarin wordt beschreven dat de 17m hoge sluis ingeplant wordt binnen een gebied waarvan de algemene erfgoedwaarde hoog wordt ingeschat.

M.a.w. zullen de omringende huizen een waardevermindering ondergaan waarvoor ook gevraagd wordt een schadevergoeding te voorzien. Dit kan evengoed ingeschat worden zoals een winstverlies voor een landbouwbedrijf.

Hierbij ondergetekend volgen alle namen en adressen van de burgers van de gemeente Beernem die hun gemeenteraad vraagt om hun belangen te behartigen";

dat het advies van 18 mei 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem onder meer stelt :

"1. Stedebouwkundig :

1.1. Sluis :

Gezien de constructie van de sluis bestaat uit 2 sluisdeuren die neergelaten worden, steken beide bouwwerken 17m boven het huidige maaiveld uit. In dit vlakke half-open landschap zullen deze sluizen bijgevolg van ver zichtbaar zijn en storend overkomen in dit natuurlijk gaaf gebleven gebied. Daarom wordt voorgesteld te onderzoeken of het technisch gezien niet mogelijk is om sluizen te construeren die niet boven het maaiveld uitsteken (cfr. de meeste sluizen).

Indien het opdrachtgevend bestuur aantoonst dat dit niet haalbaar is moet bijzondere aandacht besteed worden aan de inkleding van dit weinig esthetisch geheel.

1.2. Groenaanleg :

De inkleding zou moeten gebeuren door het aanplanten van hoogstammige bomen. Ter hoogte van het sluizencomplex is er ruimte voorbehouden om meerdere rijen bomen aan te planten. Door gebruik te maken van populieren, kan op korte termijn reeds een zeker effect bekomen worden. Een groenplan, op te maken in overleg met het gemeentebestuur, moet voorgelegd worden.

(...)"

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij opwerpt, verzoeker zich in geen dele akkoord heeft verklaard met een bovengrondse sluis, maar integendeel zich uitdrukkelijk heeft verzet en gevraagd of er geen ander "poortensysteem" dan "twee mastodonten van 17m hoog bij 25m breedte" mogelijk was "ten voordele van een milieuvriendelijker sluis zonder het landschap te schaden"; dat beweren dat het groenscherm het nadeel waarover verzoeker zich beklaagt, zal verhelpen, getuigt van weinig realiteitszin; dat voor het overige verzoeker niet doet gelden dat zijn belangen voorrang hebben op die van de inwoners van de stad Brugge; dat hij -en

zulks blijkt ook uit zijn bezwaarschrift- alleen maar vraagt of het overstromingsgevaar het hoofd bieden, technisch gezien niet anders zou kunnen;

Overwegende dat voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde;

Overwegende dat vervolgens moet worden onderzocht of aan de eerste door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde is voldaan, met name of verzoeker middelen aanvoert die de vernietiging kunnen verantwoorden;

Overwegende dat in het auditoraatsverslag van de middelen volgend overzicht wordt gegeven :

- "1. Schending van artikel 2 en artikel 3 van het Executieve-besluit van 23 maart 1989 'houdende bepaling voor het Vlaams Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectenrapport vereist is voor de volledigheid van de aanvraag om een bouwvergunning', wegens ontstentenis van alternatieve voorstellen, en schending van 'de motiveringsplicht', doordat de gemachtigde ambtenaar niet alle ingediende bezwaren heeft weerlegd.
2. Schending van artikel 5bis van het koninklijk besluit van 22 juni 1971 tot bepaling van de publiekrechtelijke personen voor wie de bouwen verkavelingsvergunningen worden afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, de vorm waarin deze zijn beslissing neemt, en de behandeling van de aanvragen tot verkavelingsvergunning.
3. Schending van de motiveringsplicht, zoals neergelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en in het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering, tevens schending van het redelijkheidsbeginsel, omdat uit de bestreden vergunning niet valt af te leiden hoe het negatief advies van 15 mei 1995 van de afdeling RHOM West-Vlaanderen luidde, en, hoewel de bezwaren m.b.t. het stedenbouwkundig impact en de goede aanleg alle werden

afgewezen, de vergunningaanvragen toch 'werd gevraagd ... om, zo technisch mogelijk, de hoogte van de bovenbouw (van de sluis) nog meer te beperken";

Overwegende dat in haar nota de verwerende partij, benevens de opgeworpen exceptie, de stelling verdedigt dat verzoeker geen ernstig nadeel lijdt; dat zij voorts stelt :

"Voorzover verweerster kan nagaan blijkt de uiteenzetting van de feiten zoals dit kan afgeleid worden uit het relaas van verzoeker in samenlezing met het administratief dossier met de werkelijkheid groten-deels overeen te stemmen";

dat de verwerende partij niet rept over de middelen;

Overwegende dat bij gebreke aan enige betwisting door de verwerende partij de Raad van State genoodzaakt is vast te stellen dat ook aan de eerste schorsingsvoorwaarde is voldaan;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 20 juli 1995 van de gemachtigde ambtenaar van de provincie West-Vlaanderen waarbij aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen, Gentse Zeehavendienst, de bouwvergunning wordt verleend met betrekking tot een perceel gelegen te Beernem, Kanaal Gent-Oostende ter hoogte van de wijk Gevaerts, kadastraal bekend Beernem, 1e afdeling, Sectie A, 1e blad en strekkende tot het bouwen van een stuwsluis met inbegrip van de normalisatie van het kanaal te Beernem en alle nodige grond-, afwaterings- en wegenwerken.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertien juni 1900 zesennegentig, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.